

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף פ"ז ע"ב

פרשת קדושים

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

הַרְבִּיעִית מְזִדְּוֹגַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהַלּוּלָא חַד אֲשֶׁתִּכַּח. דְּכָתִיב קֹדֶשׁ הַלְוִלִים, הַלּוּלָא וְחֻדְוָה בְּזִמְנָא (ס"א בזווגא) חֲדָא.

תרגום לעברית

אַחַר שְׁלֹשׁ שָׁנִים הִתְמַנָּה עָלָיו (הַתְּמַנָּה עֲלֶיהָ) כַּח עָלִיוֹן לְמַעְלָה, וּבִשְׁנָה הַרְבִּיעִית יִהְיֶה כָּל פְּרִי קֹדֶשׁ הַלְוִלִים. מֵהוּ קֹדֶשׁ הַלְוִלִים? תִּשְׁכַּחוּת לְשִׁבְחָא אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. עַד כָּאן. מִכָּאן וְאֵילָךְ סוּד הַדְּבָר, שֶׁבִּשְׁנָה הַרְבִּיעִית מְזִדְּוֹגַת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל עִם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהַלּוּלָא אַחַת נִמְצְאָת, שֶׁכְּתוּב קֹדֶשׁ הַלְוִלִים, הַלּוּלָא וְשִׁמְחָה בְּפַעַם (בזווג) אַחַת.

טקסט הזוהר

מֵאִי שְׁנָה (הַרְבִּיעִית) דָּא קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְתַנִּינָן, שְׁנָה הַרְבִּיעִית, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי קִיָּמָא רְבִיעָא לְכוּרְסֵיָא, וְכֹלָא חַד, דְּהָא כִּדִּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזִדְּוֹג בָּהּ בְּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וְכִדִּין הִיא קֹדֶשׁ, וְהַלּוּלָא קִדִּישָׁא אֲשֶׁתִּכַּח, (וְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִדְּוֹג בְּהַדָּה) וְכִדִּין חֲיִילָיו אֶתְמַנָּן עַל עֲלָמָא, עַל כָּל מְלָה וּמְלָה כְּדָקָא חֲזִי לִיה מִכָּאן וְלַהֲלָא מִתְּבָרְכָאן כְּלָהוּ, וְשָׂאֲרֵי לְמִיכַל, דְּהָא כְּלָהוּ בְּשִׁלְיֻמוֹתָא דְּכֹלָא, בְּשִׁלְיֻמוֹתָא דְּעִילָא וְתַתָּא.

מה זה השנה (הרביעית) ? זה הקדוש ברוך הוא. ושנינו, שנה הרביעית זו כנסת ישראל, שהיא עמוד רביעי לפסא, והכל אחד, שהרי אז מזדוג הקדוש ברוך הוא עם כנסת ישראל, ואז היא קדש, ונמצאת הלולה קדושה, (והקדוש ברוך הוא מזדוג עמה) ואז החילות מתמנים על העולם, על כל דבר ודבר כראוי לו. מכאן והלאה כלם מתברכים ומתרים למאכל, שהרי כלם בשלמות הכל, בשלמות של מעלה ומטה.

טקסט הזהר

ועד לא אשתלים בכלא מתתא ומעילא, אסיר למיכל מניה. ומאן דאכיל מניה, כמאן דלית ליה חולקא בקודשא בריך הוא ובכנסת ישראל, דהא ההוא איבא בלא רשותא עלאה קדישא קיימא, דלא שארי עליה עד דישתלים. ובלא רשותא. תתאה, דהא לא אסתכמת (ס'א אתבסמת) חילא דארעא ביה. וההוא דאכיל מניה, אחזי גרמיה דלית ליה חולקא לעילא ותתא, ואי בריך עליה, ברכה לבטלה הוא. דהא קודשא בריך הוא עד כען לא שריא עלוי, ולית ביה חולקא. רחמנא לישזבין מאינון דלא משגיחין ליקרא דמאריהון.

תרגום לעברית

ועד שלא נשלם בכל ממטה וממעלה, אסור לאכל ממנו. ומי שאוכל ממנו, כמי שאין לו חלק בקדוש ברוך הוא ובכנסת ישראל, שהרי אותו הפרי עומד בלי רשות עליונה קדושה, שאינה שורה עליו עד שישתלים. ובלי רשות תחתונה, שהרי לא הסכימה (התבשמה) כח הארץ בו. ואותו שאכל ממנו, מראה את עצמו שאין לו חלק למעלה ולמטה, ואם ברה עליו, זו ברכה לבטלה, שהרי הקדוש ברוך הוא עד עכשו לא שורה עליו, ואין בו חלק. הרחמן יצילנו מאותם שאינם משגיחים לכבוד רבונם.

וּכְאִין אֵינּוֹן צְדִיקִיָּא בְּעָלְמָא דִּין, וּבְעָלְמָא דְאַתִּי, עֲלִיָּהּ כְּתִיב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה. בְּגִין דְּבַהֲהוּא זְמַנָּא, יִסְתַּלַּק חוּזָא דְשִׁרְיָא בְּנוֹקְבָא בְּקַדְמִיתָא, וְיִיתִי דְכוּרָא לְמִשְׁרֵי בְּאַתְרֵיהּ כַּד בְּקַדְמִיתָא, וְכֹלָא יְהֵא שְׁלִים. תָּאנָא בְּזִמְנָא דְזֻכָּאָה שְׁאֲרֵי בְּעָלְמָא וְכוּ' עַד צְדִיק כְּתָמָר יִפְרָח. (אמר המגיה המאמר הזה ימצאהו המעיין בפרשת ויקרא דף י"ד ע"ב שורה כ"ד ומשלים דף י"ו ע"א שורה כ"ב)

תרגום לעברית

אֲשֶׁרִי הַצְדִּיקִים בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כָּתוּב (משלי ד) וְאַרְחַ צְדִיקִים כְּאוֹר נֹגֵה. מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ זְמַן יִסְתַּלַּק הַנֶּחֱשׁ, שֶׁשָּׂרָה עִם הַנִּקְבָּה בְּרֵאשׁוֹנָה, וְיָבֵא הַזָּכָר לְשֵׁרוֹת בְּמִקוֹמוֹ כְּבְּרֵאשׁוֹנָה, וְהַכֹּל יִהְיֶה שְׁלֵם. לְמַדְנִי, בְּזִמְן שֶׁצְדִיק שׁוֹרָה בְּעוֹלָם וְכוּ', עַד צְדִיק כְּתָמָר יִפְרָח.

טקסט הזוהר

רַבִּי יוֹסִי פֶּתַח קָרָא וְאָמַר, (ויקרא יט) לֹא תֹאכְלוּ עַל הַדָּם. הָא בְּכַמָּה אֲתֵר אוֹקְמוּהָ חֲבֵרִיָּא, וְכָל הָנִי קָרְאִי אֲבַתְרֵיהּ. וְכָל חַד וְחַד בְּאַתְגְּלִיָּא. אֲבָל הָאִי קָרָא אֵית לְאַתְעָרָא בֵּיהּ, דְּכְתִיב מִפְּנֵי שִׂיבָה תִּקּוּם וְגו'. מִפְּנֵי שִׂיבָה, שִׂיבָה דְּאוֹרֵיָּתָא סִתָּם. תִּקּוּם, מִכָּאן דְּבַעֲי בְּרַ נֶשׁ לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמָא (מכאן דבעי בר נש למיקם) מְקָמִי סִפְר תוֹרָה, וְהָכִי רַב הַמְּנוּנָא (ס"א ייסא) סָבָא, כַּד הָוָה חָמִי סִפְר תוֹרָה, הָוָה קָם מְקַמֵּיהּ, וְאָמַר מִפְּנֵי שִׂיבָה תִּקּוּם. (כד הוה חמי חומש דאורייתא הוא קם מקמיה) (ס"א עביד ליה הדורא) (והוי אמר והדרת פני זקן) כְּגִוּוֹנָא דָּא, בְּעֵי בְּרַ נֶשׁ לְמִיָּקָם בְּקִיּוּמֵיהּ לְקַמֵּיהּ דְּתַלְמִיד חָכָם, בְּגִין דְּאִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא (נ"א בדיוקנא) קַדִּישָׁא עֲלָאָה. וְרַמְזוּ לְכַהֲנָא עֲלָאָה (ס"א והכא רמזו לעתיקא) קַדִּישָׁא עֲלָאָה, דְּכְתִיב וְהִדְרֹתָ פָּנֶי זָקֵן, דְּאִיהוּ בְּעָלְמָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִכָּאן רַמְזוּ לְתוֹרָה שֶׁבְּכָתֵב וְרַמְזוּ לְתוֹרָה שֶׁבָּעַל פֶּה.

רבי יוסי פתח בפסוק ואמר, לא תאכלו על הדם. הרי בכמה מקומות פרשוה החכמים, וכל הפסוקים הללו אחריו, וכל אחד ואחד בגלוי. אבל יש להתעורר בפסוק הזה, שכתוב מפני שיבה תקום וגו'. מפני שיבה, שיבה של התורה סתם. תקום, מכאן שצריך אדם לעמוד בעמדו (מכאן שצריך אדם לעמוד) מלפני ספר תורה, וכך רב המנונא (ייסא) סבא, כשהיה רואה ספר תורה, היה קם מלפניו ואמר: מפני שיבה תקום. (כשהיה רואה חמש של התורה, היה עומד מלפניו) (עושה לו הדור) (והיה אומר, ' והדרת פני זקן) כמו כן צריך אדם לעמוד במקומו מלפני תלמיד חכם, משום שהוא עומד במקום (בדיוקן) קדוש עליון. ורמז לפהו העליון (וכאן רמז לעתיק) הקדוש העליון, שכתוב והדרת פני זקן, שהוא בעולם. אמר רבי שמעון, מכאן רמז לתורה שכתב, ורמז לתורה שבעל פה.

טקסט הזהיר

ותו תנינן, האי קרא לדרשא הוא דאמא, מפני שיבה תקום, כמה דאתערו ביה חכמיא, מפני שיבה תקום, אזהר ליה לבר נש, עד לא יסתלק בסיבותא, דיקום בקיומא טבא בעלמא, בגין דדין הוא הדורא ליה, אבל לסוף יומי לית שבחא ליה לבר נש כל כה, כד איהו סיב ולא יכיל למחוי ביש. אלא שבחא דיליה, כד איהו בתוקפיה, ואיהו טב. ושלמה מלכא צווח ואמר, (משלי כ) גם במעלליו יתנפר נער וגו'. כגוונא דא כתיב, (קהלת יב) וזכור את בוראך בימי בחורותיך. אמר רבי אלעזר, ודאי (הכי הוא) אורחא דא מתקנא קמן, והאי אורחא דקודשא בריך הוא.

תרגום לעברית

ועוד שנינו, הפסוק הזה בא לדרשה. מפני שיבה תקום, כמו שהעירו בו החכמים, מפני שיבה תקום, הזהיר את האדם טרם שיעלה לשיבה שיעמד בקיום טוב בעולם, משום שזהו ההדור שלו. אבל לסוף ימיו אין לאדם שבח כל כה, כשהוא זקן, ואינו יכול

לַעֲשׂוֹת רָע. אֲלָא הַשֵּׁבַח שֶׁלוֹ כְּשֶׁהוּא בְּכַחוֹ, וְהוּא טוֹב. וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ צִוָּח וְאוֹמֵר, (שם ב) גַּם בְּמַעַלְלָיו יִתְנַפֵּר נָעַר וְגו'. כְּמוֹ כֵּן כָּתוּב, (קהלת יב) וְזָכַר אֶת בּוֹרְאֵיהָ בְּיָמֶי בַּחֲוִרְתֶּיהָ. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדַאי (כך הוא) שֶׁהַדֶּרֶךְ הַזֶּה מְתַקֶּנֶת לְפָנֵינוּ, וְזוֹהִי דֶרֶכּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ח ע"א) ◆

טקסט הזוהר

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) כִּי יוֹדַע יי' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד. מֵאִי כִּי יוֹדַע יי'. אֲלָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹדַע וְאַשְׁגַּח בְּאַרְחָא דְּצַדִּיקָיָא, לְאוֹטְבָא לְהוֹ, וּלְאַגְנָא לְהוֹ, וְהוּא אֲזִיל קַמִּיָּהוּ לְנִטְרָא לְהוֹ. וּבְגִין כֶּה, מֵאֵן דְּנַפִּיק לְאַרְחָא בְּעֵי דְלִהּוֹי הֵהִיא אֲרַחָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִשְׁתַּתַּף לִיה בְּהַדִּיָּהוּ. וּבְגִין כֶּה כְּתִיב, כִּי יוֹדַע יי' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד. הִיא מְגִרְמָה, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא

תרגום לעברית

פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים א) כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד. מֵה זֶה כִּי יוֹדַע ה'? אֲלָא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹדַע וּמַשְׁגִּיחַ עַל דַּרְכֵי הַצַּדִּיקִים לְהִיטִיב לָהֶם וּלְהַגִּן עֲלֵיהֶם, וְהוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵיהֶם לְשֹׁמֵר אוֹתָם. וּמַשׁוּם כֶּה, מִי שִׁיוֹצֵא לְדֶרֶךְ, צָרִיךְ שְׂאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ תְּהִיָּה דֶרֶכּוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְיִשְׁתַּף אוֹתוֹ עִמּוֹ. וּמַשׁוּם כֶּה כְּתוּב, כִּי יוֹדַע ה' דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רָשָׁעִים תֵּאבֹד. הִיא מַעֲצָמָה, מַשׁוּם שֶׁאֵין הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְפִיר בְּאוֹתָהּ דֶּרֶךְ שְׁלָהֶם, וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ עִמָּם.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

